

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan bekræfte for hr. Bjarne Laustsen, at der stilles mange spørgsmål. Jeg vil henvise hr. Bjarne Laustsen til besvarelsen af spørgsmål 95 i udvalget, som er blevet stillet af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg den 4. april 2002.

Af det svar, og nu skal jeg så gentage det her, fremgik, at den pågældende holddriftsaftale ikke åbner mulighed for at afvige fra en fast ugentlig arbejdstid på 37 timer på første skift og 34 timer på andet og tredje skift.

Formålet med lovforslaget om deltid er at sikre, at en lønmodtager og en arbejdsgiver kan aftale, at lønmodtageren arbejder på deltid uanset eventuelle modstående bestemmelser herom i overenskomster. Der står så også i lovforslaget, at overenskomstfastsatte timegrænser på op til 15 timer ugentligt kan opretholdes.

Jeg vil gerne gentage, at forslaget bygger på, at en lønmodtager kan aftale med sin arbejdsgiver, at man kan gå på deltid, at lønmodtageren ikke kan kræve at komme på deltid hos arbejdsgiveren, og at arbejdsgiveren ikke kan tvinge lønmodtageren på deltid.

Holddriftsaftalen bygger øjensynlig på en forudsætning om, at de henholdsvis 37 timer og 34 timer udgør den faste ugentlige arbejdstid, og i det omfang det udgør en hindring, vil lønmodtageren ifølge lovforslaget kunne bede arbejdsgiveren om en nedsat arbejdstid, under forudsætning af at arbejdsgiveren accepterer dette.

Kl. 15.45

Bjarne Laustsen (S):

Det var vel det nærmeste, vi kunne komme på et radikalt svar: på den ene side og på den anden side. Vi ved, at det her lovforslag er fremsat under den såkaldte frihedspakke, hvor regeringen siger, at den vil gøre noget for den enkelte og for lønmodtagerrettighederne osv. Men det er jo hul tale, for arbejdsgiveren kan sige nej.

Det, der er centralt i det spørgsmål her, er, at to store organisationer, Dansk Industri og CO-Industri, som har lavet den her skifteholdsafte, som mange mennesker arbejder efter, da må kunne få at vide, om den er klart ulovlig, om der skal være nogle ændringer, for at man kan få tingene til at hænge sammen ude på den enkelte arbejdsplads.

Så vil jeg selvfølgelig gerne høre: Er det virkelig regeringens hensigt at gå ind og blande sig i

en hæderkronet og meget kompliceret skifteholdsafte, som parterne på arbejdsmarkedet har haft i mange, mange år, og som ikke giver anledning til problemer? Hvad er egentlig formålet med at gå ind og blande sig i den, hvis spørgsmålet bare er at sikre den enkeltes ret, som ikke findes i virkeligheden, til at gå på deltid?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må jo onsdag efter onsdag konstatere, at mine pædagogiske evner kommer til kort over for hr. Bjarne Laustsen. Det er selvfølgelig beklageligt, og det giver anledning til megen selvran-sagelse hos mig, men jeg vil bare sige, at det her lovforslag om, at en lønmodtager kan aftale med en arbejdsgiver at gå på deltid, jo under ingen omstændigheder gør holddriftsaftalen ulovlig eller ugyldig.

Hvis holddriftsaftalen skal forstås sådan, at der ikke er adgang til at arbejde under 37 timer henholdsvis 34 timer, så sikrer lovforslaget en ret til lønmodtageren og arbejdsgiveren til, at de kan aftale en kortere arbejdstid, dog ikke under 15 timer. Det turde være ganske enkelt, og loven anfægter ikke holddriftsaftalen.

Bjarne Laustsen (S):

Det kommer vel an på en prøve, hvis der er nogen, der stiller spørgsmålet, og man så siger: Jamen det kan ikke lade sig gøre, fordi der står sådan og sådan i den pågældende paragraf. Det er et spørgsmål om weekendarbejde, det er et spørgsmål om holddrift, det er spørgsmål om hele § 11 i den overenskomst, der handler om deltidsarbejde, og som er omgærdet af en lang række bemærkninger. Hvis man f.eks. aftaler deltid, så skal man undgå overtid og den slags ting.

Derfor spiller det jo en central rolle i behandlingen af det her lovforslag, om man kan regne med på et etableret arbejdsmarked, at der er nogle begrænsninger, om der forud for næste overenskomstforhandling vil blive stillet krav om via det her lovforslag, at der er en lang række af paragrafferne, der må skrives om, fordi de er i strid med lovgivningen.

Jeg går ud fra, at hvis man vedtager en lov, så kan man ikke, uanset at man vil se igennem fingrene med det, have en overenskomst, der ikke efterlever lovens bogstav.